

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Om der ved dannelsen af et amtsbygningsråd skabes et administrativt organ, der skulle kunne undværes, må vi se nærmere på i udvalget. En grundig udvalgsbehandling er på dette punkt, som i det hele taget, nødvendig.

Det radikale venstre er endvidere enig i, at den ældre bygge lovgivning for stærkt begrænsede sig til i sine krav at betragte det enkelte byggeri som et isoleret byggeri, og er derfor tilfreds med, at lovforslaget med sine krav over for det enkelte byggeri sigter mod en udvidet regulering af bebyggelserne i sammenhæng ud fra byplanmæssige hensyn. Vi anerkender også ud fra dette hensyn kontrollen med udstykningen som rimelig. Hvad bebyggelsens omfang på den enkelte grund angår, er det klart, at der må gælde visse regler, herunder også om udnyttelsen af grunden. Det er rimeligt, hvad angår friarealer, at gøre forskel mellem ældre og nyere bebyggelse og ligeledes mellem etagebyggeri og parcel- og rækkehusbyggeri. Om lovforslaget i sine sætser indeholder det helt rigtige, må vi se nærmere på. Jeg har glædet mig over mange friluftsarealer ved nybyggeriet, men er dog noget tvivlende med hensyn til, om boligministeriet ikke undertiden er gået for vidt i sine krav. Vi har ikke ubegrænset jord til byggegrunde, penge koster det også, og hertil kommer, at der for de mange i omegnskommunerne bliver længere og længere vej til arbejdsstedet. Jeg vil give tilslutning til, at boligministeren vil søge byggesagernes ekspedition samlet hos den lokale bygningsmyndighed. Jeg tror, de byggende vil hilse det med glæde, hvis de fremtidig normalt kun behøver at henvende sig ét sted, men jeg er lidt bange for alt dette med høring de forskellige steder. Jeg er selv gammel embedsmand og ved, hvor lang tid det tager at høre og få svar.

Det principielt nye i lovforslaget er, at det omfatter alle sognekommuner, medens der hidtil, når der ikke var truffet særlige bestemmelser, faktisk bestod byggefrihed på landet. Imidlertid indeholder lovforslaget, som boligministeren omtalte det, og som andre ordførere i dag har været inde på, en særordning for jordbrugets bygninger og for småhuse i de egentlige landdistrikter,

således at meget væsentlige dele af lovforslagets bestemmelser ikke gælder for sådant byggeri, og jeg vil fremhæve, at denne særordning også gælder for småhuse med værksteder eller butikker af lokal karakter. Der skal ikke søges byggetilladelse eller indhentes godkendelse, og der føres ikke tilsyn med byggeriets udførelse. For at kommunalbestyrelsen eller amtsrådet kan beslutte udvidet anvendelse af loven på sådant byggeri i landkommuner, kræves kvalificeret flertal, en majoritet på $\frac{2}{3}$, så man må vel have lov til at tro, at sådanne beslutninger kun bliver truffet, hvor der er saglig begrundelse herfor.

En følge af, at selve loven er søgt smidiggjort, er, at en række detaljerede forskrifter af teknisk-konstruktiv art angående bygnings materialer, konstruktion og indretning må fastsættes i et bygningsreglement, og lovforslaget indeholder da også en bemyndigelse for boligministeren til at udfærdige et sådant, der efter boligministerens udtalelse ved fremsættelsen af lovforslaget også skal gælde for det normale byggeri i egentlige landdistrikter, altså også hvor der ikke er udsigt til udvikling af bymæssig bebyggelse. Ministeren fremhævede dog, at en række af reglementets bestemmelser ikke skal gælde for dette byggeri, og at avls- og driftsbygninger holdes uden for reglementet. Her må der gås frem med stor varsomhed. Det nytter ikke meget, at lovens bestemmelser ikke umiddelbart gælder for landbrugsbyggeri, hvis et bygningsreglement, for at skabe den størst mulige ensartethed i krav til byggeri landet over, indfører bestemmelser, der faktisk binder byggeriet også dér, hvor der før har været frihed. Det radikale venstre er tilhænger af forskrifter, der kan sikre et samfundsmæssigt forsvarligt byggeri landet over; men vi ønsker kun krav stillet, der er absolut påkrævede ud fra et sådant synspunkt. Jeg vil derfor sætte pris på en udtalelse fra den højtærede boligminister om, hvordan det planlagte bygningsreglements krav stiller sig til det normale landbrugsbyggeri i forhold til det byggeri, der for tiden finder sted i de egentlige landdistrikter, f. eks. til landarbejderboliger med statslån. Jeg går ud fra, at bygningsreglementet vil blive tilstillet det kommende